

OZOLZEME

PHOTOS:

FOTOS:

L. BALODIS
G. BIRKMANIS
I. BOIKOVŠ
G. ENIŅŠ
J. EGLĪTIS
R. FOGTS
V. GAILIS
V. KALVA
V. KLIMPINS
M. KUNDZIŅŠ
O. MELGALVIS
L. OZOLIŅŠ
R. RENCIS
R. SALCEVICS
O. SKUJA
J. TĀLBERGS
J. ŽITLUHINS

АВТОРЫ
ФОТОСНИМКОВ.

Л. БАЛОДИС
Г. БИРКМАНИС
И. БОЙКОВ
Я. ЭГЛИТИС
Г. ЭНИНЬШ
Р. ФОГТС
В. ГАЙЛИС
В. КАЛВА
В. КЛИМПИНЬШ
М. КУНДЗИНЬШ
О. МЕЛГАЛВИС
Л. ОЗОЛИНЬШ
Р. РЕНЦИС
Р. САЛЦЕВИЧ
О. СКУЯ
Я. ТАЛБЕРГС
Ю. ЖИТЛУХИН

«ЗЕМЛЯ ДУБРАВ»

Фотоальбом

Рига «Авотс» 1983

На латышском, русском, английском, немецком языках

Составитель Айна Горис

Художественное оформление Ивара Лапиньша

Введение и стихи Петериса Юрциньша

Перевели с латышского языка: Л. Азарова (русский яз.), И. Индриксоне (английский яз.),
В. Бисениекс (немецкий яз.)

fotoalbuma fotogrāfijas pār fotografētas ar ciparu fotoaparātu Codac
easysshare 16 mp izšķirtspējā

«OZOLZEME»

Sastādītāja Aina Goris

Ivara Lapina mākslinieciskais iekārtojums

Pēteris Jurciņa ievads un dzeja

Tulkojusi no latviešu valodas: L. Azarova (krievu val.),
I. Indriksone (angļu val.), V. Bisenieks (vācu val.)

Redaktore I. Segliņa, I. Spiridonova, R. Jozauska, L. Mūra

Mākslinieciskais redaktors D. Lapsa

Fotoredaktors G. Birkmanis

Tehniskā redaktore S. Zandberga

Korektore I. Jeļisejeva

Nodota salikšanai 29.07.81. Parakstīta iespiešanai 27.08.81.
J1 05348. Formāts 70×90:12. Krita papīrs 120. Zurnālu
cirstā garnitūra. Augstspiedums. 21,88 uzsk. iespiedl;
112,42 uzsk. kr. nov., 26,98 izdevn. l. Metiens 60 000
eks. (II laid. 30 000 eks.) Pasūt. Nr. 101024. Cena
8 rbļ. 10 kap. Izdevniecība «Avots», 226047, Rīgā, Pa-
domju bulv. 24. Izdevn. Nr. 585/Ua-753. Iespiesta Rīgas
Pārauglīpogrāfijā, 226004 Rīgā, Vienības gatvē 11.

© «Avots», 1983

OZOLZEME

Rīga, Arts "1981

Dangos kailos ozola kromos. It kā ērģeles dzirdu spēlētjam.

Skatos zālos ozola kromos - šķiet peldu mierīgos un vīglos mūkumos.

Ozola zari ir kā pilāri, kas notur dzimtas zemes debesis. lai tas nenostudētu līdz pamales alkšņu smalknēm.

Star' ozols, un debesīm nav bijis zibena, kas to varētu sasākt.

Pateicos tevam par savu zemi.

Kad baltas vīzules redzu bērzu jaunaudzē, kad ieraugu sauli gundegās nokāpusī, kad sveķu smaržu nūjiēt pa višu ceļu - es pateicos mātēi, kas man acis atdarījusi.

Eju pasmagu soli, rudzu smaržas apreibināts, motu pierakts, un darbs turas man pie rokas kā bērns, kas grib atrākt kļūt liels. Preti nāk labdienā, acis raudzīdamās. Vīnai ir manas mīlotas sirmes skatiens.

Dzirdu dziesmu, kas lokās kā upē gar ceļu, dzirdu dzegu, kas tumsas un gaismas gadsimtus skaita. Priecājos par savu māsu, kas celas reizē ar putniem.

Kādēļ pamale tā kūp un celi tā dūn? Ir taču svētdiena, un mani brāļi brauc cits pie cita ar sālsmaizi zem pasaules jaunajiem jumtiem!

Vēl salna nav noraisījusi apsei koši rūsgano labību, vēl rudens mākonij nav gauži sirmj. Vēl mēness nakts krūt siltis mirdzums uz ozola lapām. Otrreiz uzziņējās zemes. Vītola mitam glābusi zāla vasa.

Veci, laudis runā, ka šogad gulbji paliksiet tipai pārzīmot - Ozolzemē. Padomju Latvijā.

Pēteris Juncis

Взглядываюсь в обнаженные кроны дубов. Будто слышу оркестрную музыку. Смотрю на зеленые дубовые кроны - будто плыву в облаках, спокойных и легких. Дубовые ветви простерты ввысь и поддерживают над родною землей небо - чтоб не опустилась его тяжесть на тонкостебельный осинник).

Стоит дуб, и небу не ввысь молнии, чтоб расщепить его.

Благодарю отца, за отечество.

Когда зацветает белая ветреница в молодом березняке, когда солнце, спустившись с неба, загорается в лютиках, когда затаившийся ручей вбересковей тропинкой - благодарю мать, она глазами моим, зречесью и зоркостью дала.

Иду, и в поступи - земная тяжесть, отягчен я затаившим ржм, напоен ревом моторов, и тропа мой держится за руку как ребенок, который хочет скорее вырасти.

Добрый день спешит мне навстречу и в глаза глядит). И я узнаю - это взгляд любимой женщины.

Слышу песню, которая вьется словно река вдоль дорог; слышу голос кукушки, считающей столетья мрака и света. Вьому сестер своих, они встают с птицами.

Почему дольгится синяя даль, отчего худит дорога? Воскресный день, и братья мои едут друг к другу с хлебом и солью на новоселье под новыми крышами.

Заморозок не боится, осину сбросит багряный платок, еще сидит на полях осенние тучи. Еще опускаются густые ночи, теплым маршмаллом на дубовые листья.

Второй раз зацвела замляника. А ивовая жердь пустила зеленый росток.

Старикки говорят, что в нынешнем году лебеди останутся зимовать на родине - в Земле дубрав, в Советской Латвии.

Петарис Яришис

I look at the bare crowns of oak trees. I seem to hear the organ playing.
I look at the green crowns of oak trees. I seem to drift with calm and weightless clouds.

The branches of oaks are like pillars supporting my native sky lest it should sink upon the alder thickets along the horizon.

There stands the oak and heaven cannot find a thunderbolt mighty enough to destroy it.

And I praise my Father for this homeland of mine.

When I see white windflowers in the birch copse, when the sun walks among buttercups, when the scent of resin flies above heather, I praise my Mother who opened my eyes.

I tread upon the earth dazed with the scent of rye, engine buzz in my ears, and work clings to my hand like a child impatient to grow up.

I exchange greetings with the approaching day, it is looking at me with the eyes of my love. I hear a song, it twists like a river along the road. I hear a cuckoo counting ages of darkness and light and I am glad for my sisters who get up with the earliest birds.

Why is the horizon so hazy and the roads are booming so? It is Sunday and my brothers are coming to each other's house-warming feasts under the new roofs of the world.

The frost has not yet snatched away the aspen's red-gold scarf. The autumn clouds are but touched with gray yet. In moonlit nights a soft gleam is still playing on the oak leaves. Strawberries have blossomed for the second time and the willow stick is shooting up.

Old-timers say that this year swans will winter at home-in the Land of Oaks.
In the Soviet Latvia.

Peteris Furciņš

Ich sehe auf die kahle Krone der Eiche. Wie ein Orgelspiel höre ich.

Ich blicke auf die grüne Krone der Eiche - ich glaube in ruhigen und leichten Wolken zu schwimmen).

Die Eiche mit ihrem Geäst ist wie ein Strebpfiler, der den heimatischen Himmel stützt, daß er nicht herabgleitet bis zum Eilengestrüpp dort am Rande).

Es steht die Eiche, und der Himmel hat keinen Platz gehabt, der sie hätte spalten können).

Ich danke meinem Vater für mein Vaterland).

Wenn ich die weißen Anemouen sehe im jungen Birkenhain, wenn ich unter den Ranunkeln die Sonne erblicke, die zu ihnen heruntergestiegen ist, wenn Harzgeruch den Heidenkrautweg dahinwandert - ich danke meiner Mutter, die mir die Augen aufgetan hat.

Ich gehe schweren Tritts, vom Roggenduft betäubt, von den Motoren vollgesurrt, und meine Arbeit geht mir an der Hand wie ein Kind, das schneller großwerden will. Die Morgenstunde kommt mir entgegen und schaut mich an. Sie hat die Augen meiner Geliebten.

Ich höre den Gesang, der sich windet wie ein Fluß den Weg entlang, höre den Kuckuck, der die dunklen Jahrhunderte zählt und die hellen. Ich freue mich über meine Schwestern, die gleich mit den Vögeln aufstehen).

Was dunstet so am Horizont, was hallt so auf den Straßen? Sonntag ist ja, und meine Brüder fahren zueinander mit Salz und Brot unter den neuen Dächern der Welt!

Noch hat der Frost der Eise das rotbraun leuchtende Tuch nicht losgebunden, noch sind die Herbstwolken nicht ganz altersgrau. Noch fällt in den Mondmächten ein warmer Schein auf die Eichenblätter. Zum zweitenmal sind die Erdbeeren aufgeblüht. Dem Weidenpfahl ist ein grüner Spieß entkrochen.

Alte Leute sagen, in diesem Jahr würden die Schwäne hier selbst überwintern - im Land der Eichen. In Sowjetland.

Peteris Furciņš

Tikko piedzimis esmu,
tikko atvēris plakstus,
Dzintene,
ar ziedu man atveries.
Ar māti.

Ar ūdens, ar zāles, ar lapas,
ar lieldaga smilšu rakstus.
Un dabas krūts ir tik kaula -
lai būtu bērnam ko ēst ...

Ko saule izgaismojusi -
nevienam nav tiesību dzēst.
Un es redzu - arī mūsu gadsimts
jau aizbāzts aiz tērzemes jostas.
Man šodien pieder viens ruts -
kad senī torni caur mūžību mostas.
Viens mākonis domīgs
pār ozolu vainagiem vēsiem,
Viens silti apskurbis vējš
pār lauku, kur ozoli sēšies.
Man atliek vien zīlei būt
zem bultam saulstaru stopa,
kad Dzintenes upes un celi
un apvēršņi sarti kopā.

Peteris Furciņš

*Man apsniņusām atlauts ieiēt
apsniņusū eglu galmā
Pie seklām spārnotām,
kas sniegā gul.*

*Lai gul. Lai gul.
Nātes saule dienasrīdēs.
Ik cini plesis tēru zemes rangs.
Es raustīsies, cik klusi sekla līdēs,
Un eglu galmā jauna egļu augs.*

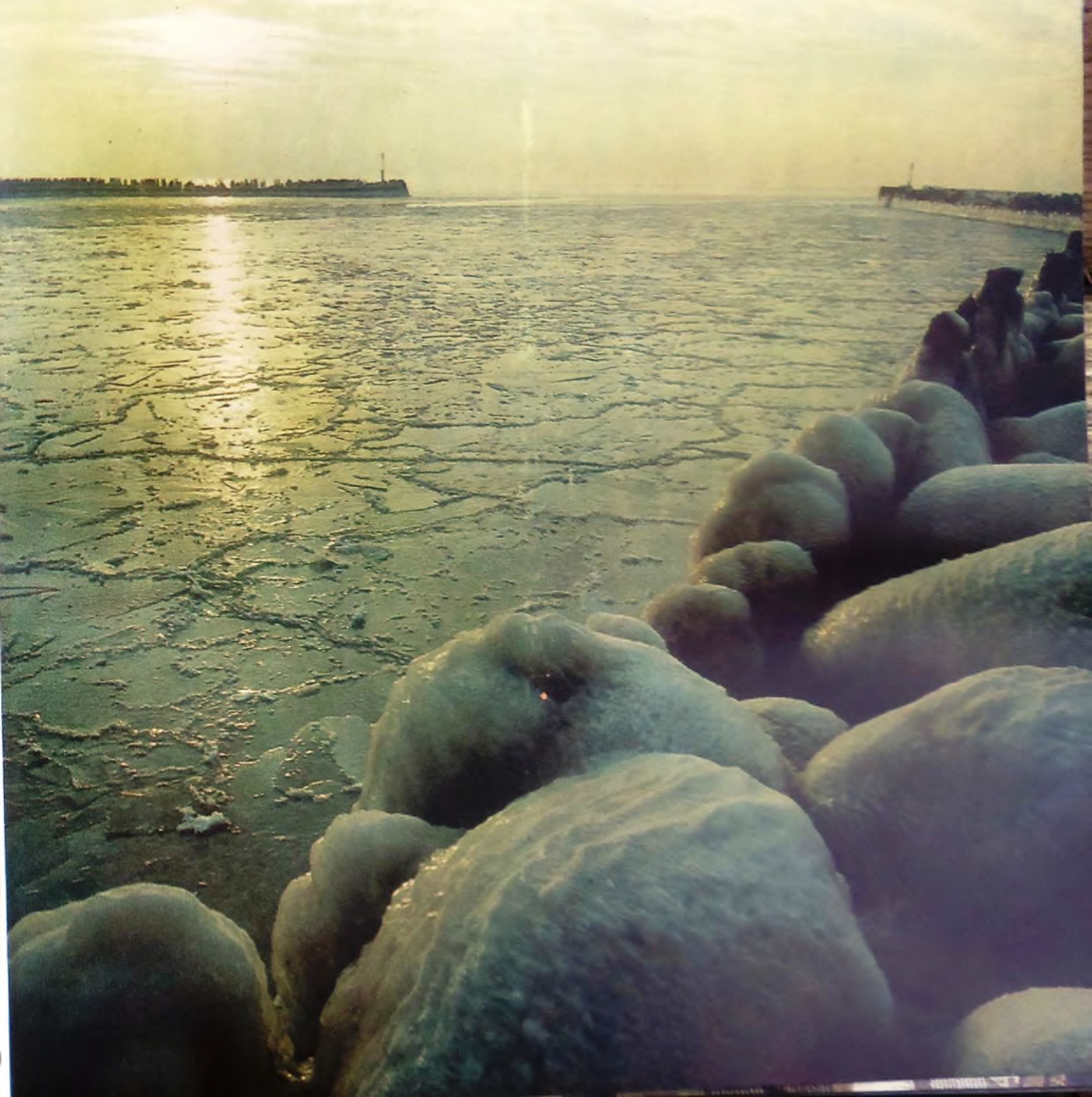

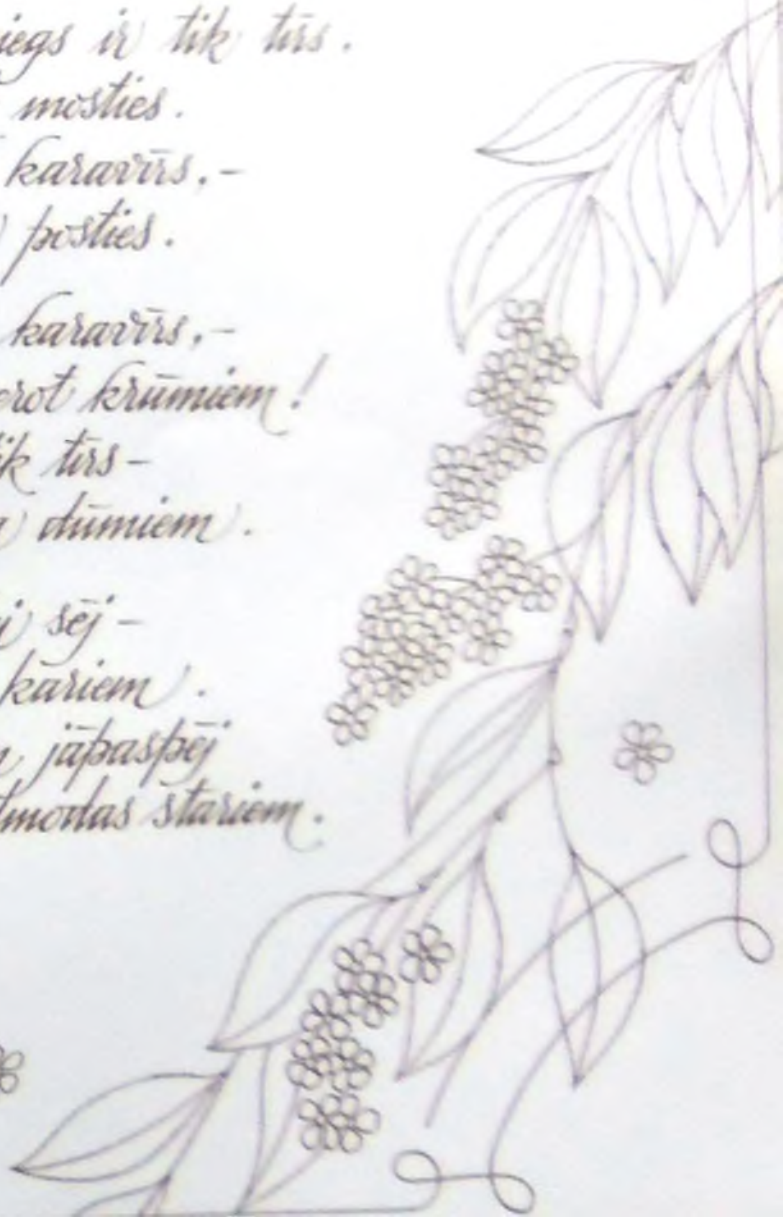

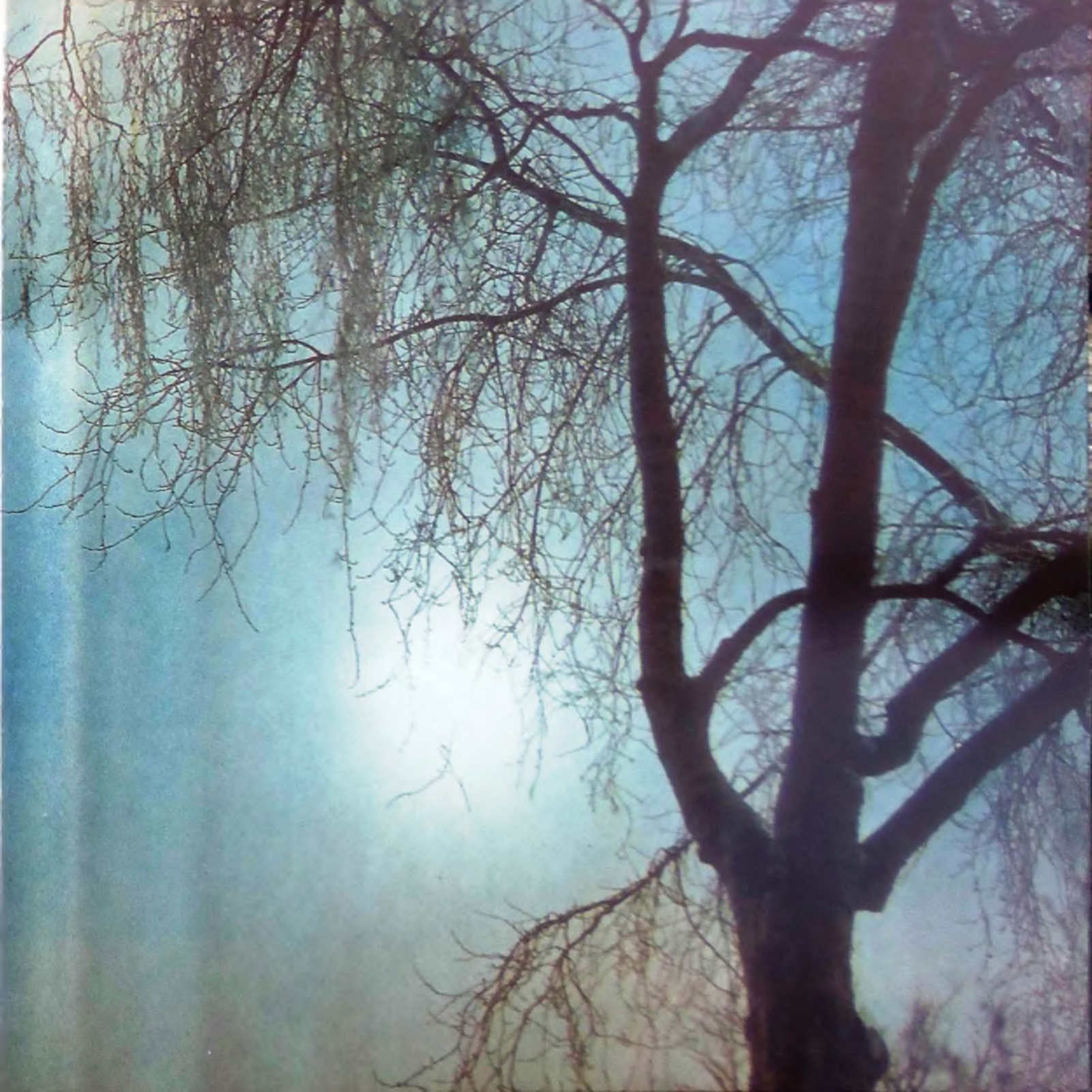

Ļēkāt klusums un sniegs ir tik tīrs.
Terra rūgteni balta sāk mēsties.
Zeme mana, kur dus karavīrs, -
Tāsāk atkal uz labību posties.

Zeme mana, kur dus karavīrs, -
Dai te nelaupjam sacerot krūmiem!
Tēces tīras un gaiss ir tik tīrs -
Tēru šķīstīts ar pulvera dūmiem.

Tēri zeme, bet dēli lai sēj -
Pārsēj zilganu zelmēni kariem.
Zeme mana, un man jāpaspej
Stropus pagriezt pret atmodas stariem.

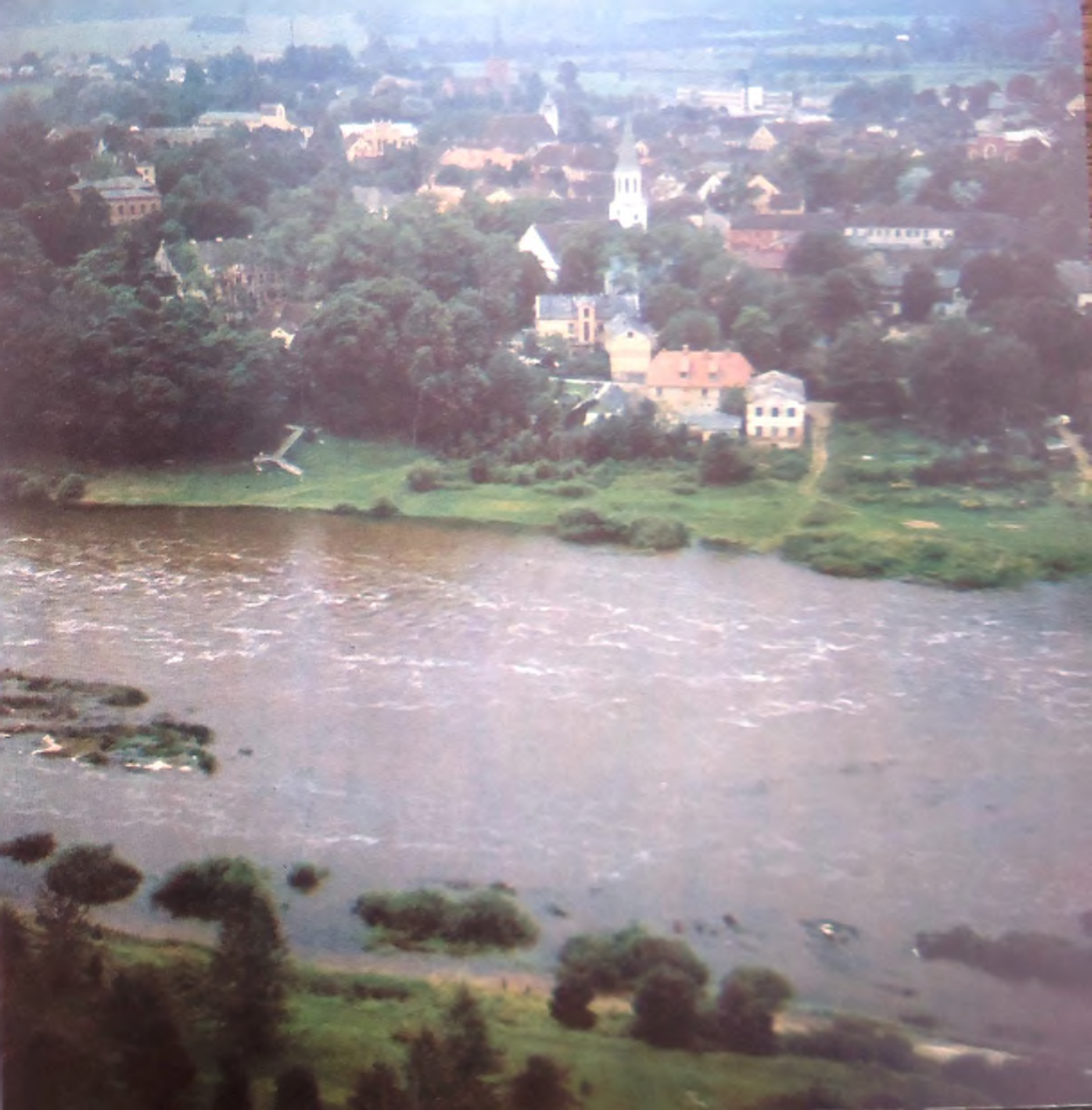

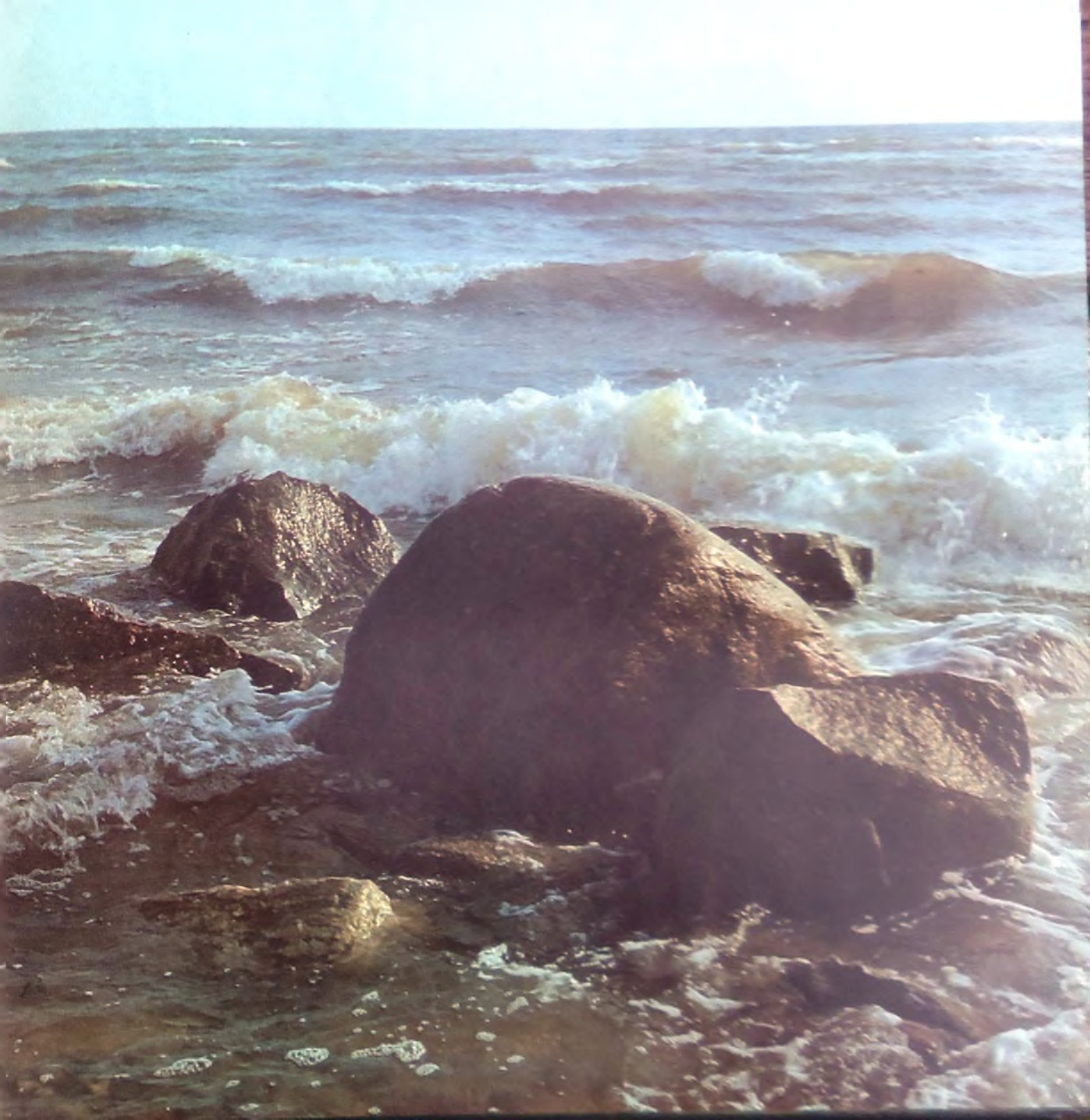

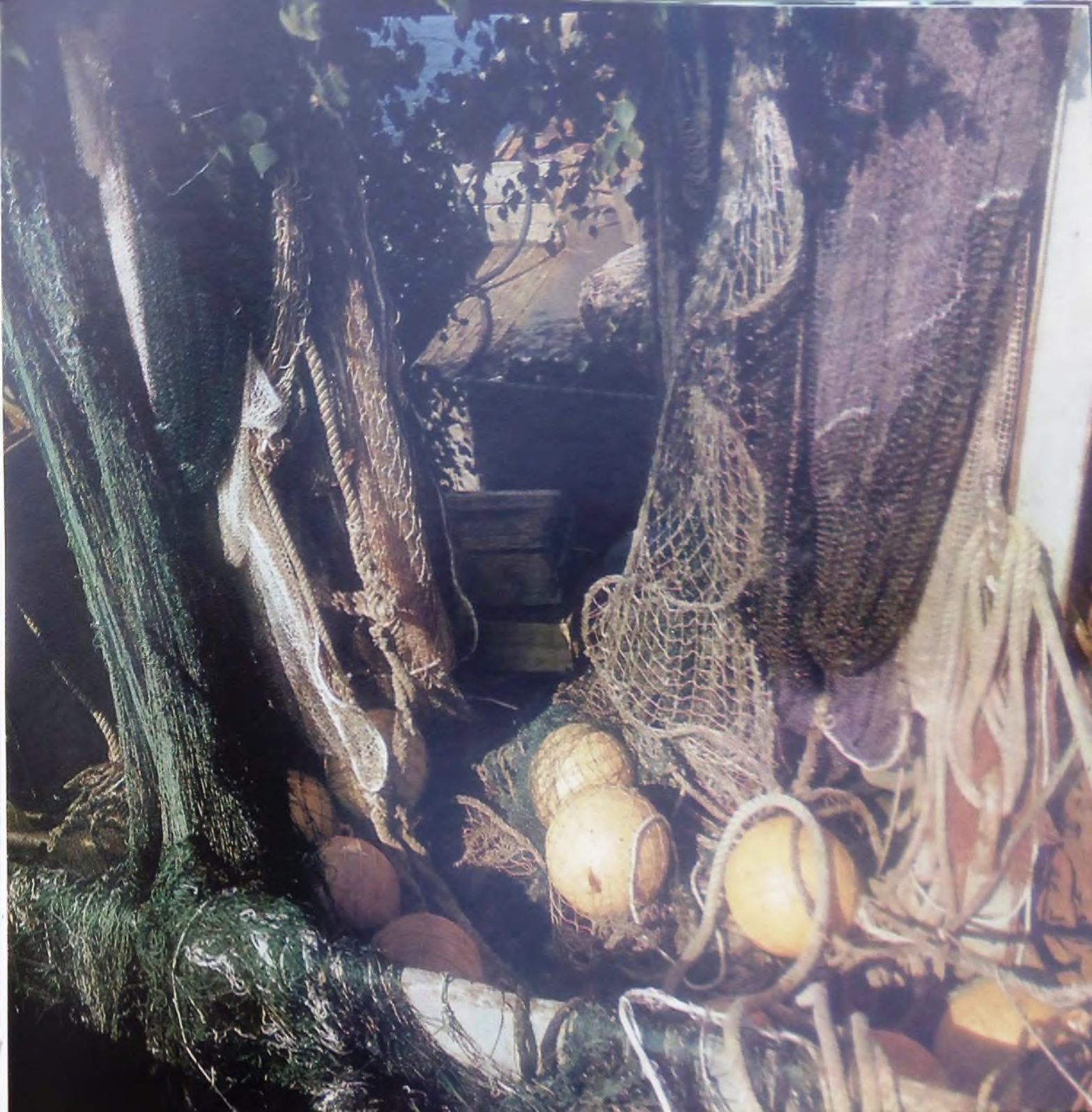

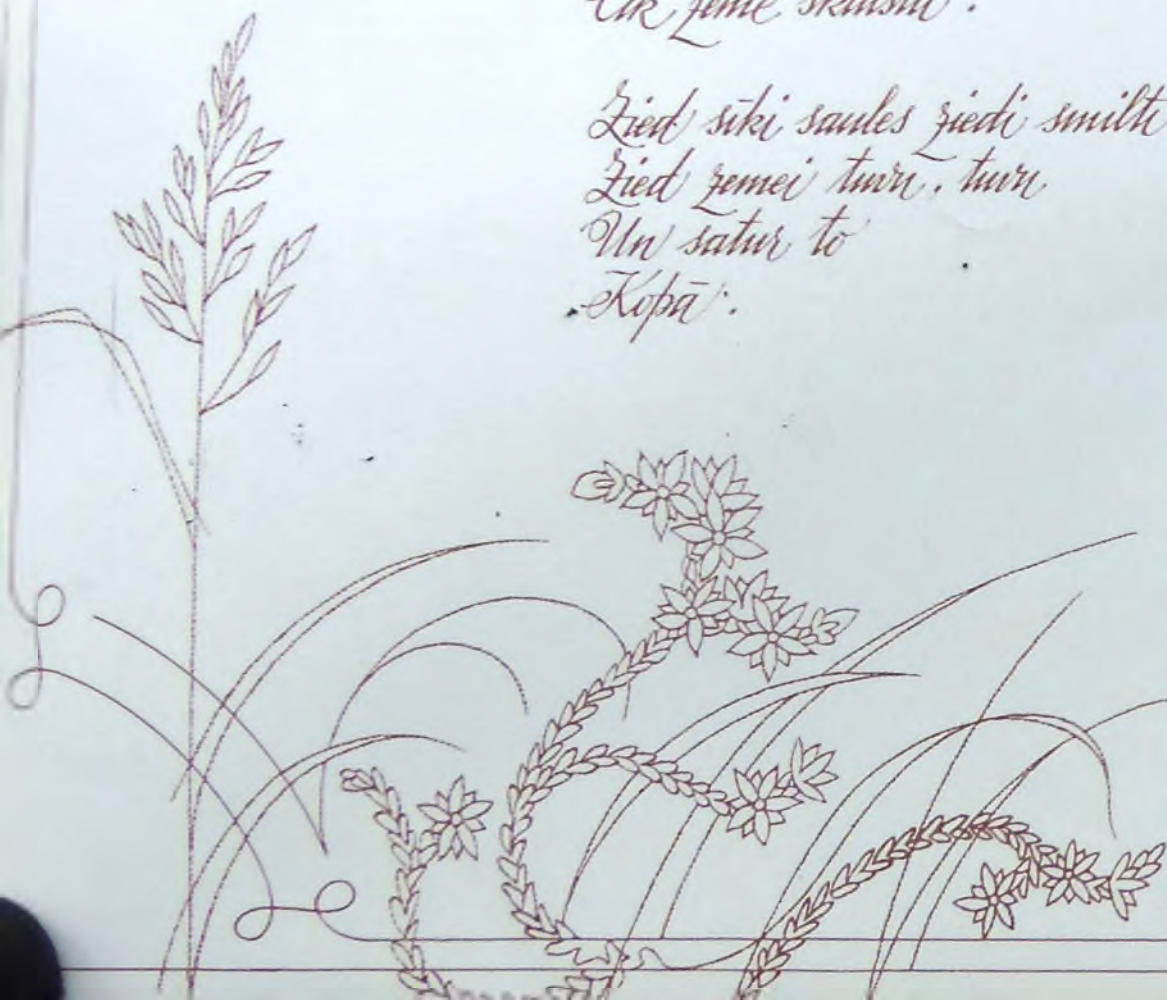

*Ārkārt twice un sausas smiltis -
Neirēns tas neaplaista.
Bet uzried laimīgi un paši brīnās,
Lūk zeme skaista.*

*Zied siki saules ziedi smilti skopā.
Zied zemei turu, turu
Un satur to
Kopā.*

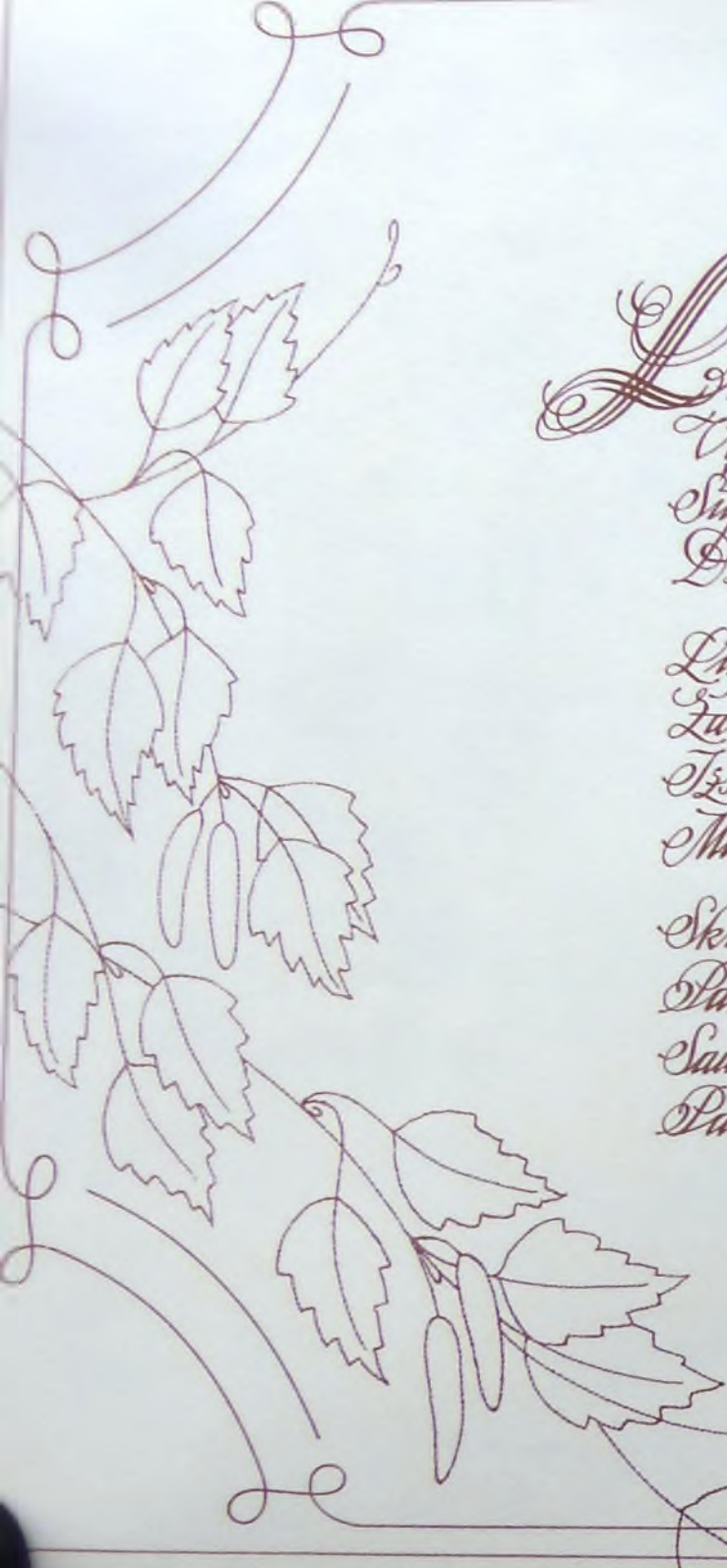

*Līgumā āra bērā
Vālotzes sūpulis.
Sūpuli ligo tēni
Dzelteni vālotzēni.*

*Lugojas bērā zari,
Zaros skan putnu rīti.
Tzšūpo, dzimta mala,
Man māžu vālotzīti.*

*Skries maza vālotzīte,
Pakealnu klaigātāja.
Sauks mani atkal mājā-
Pasauls staigātāju.*

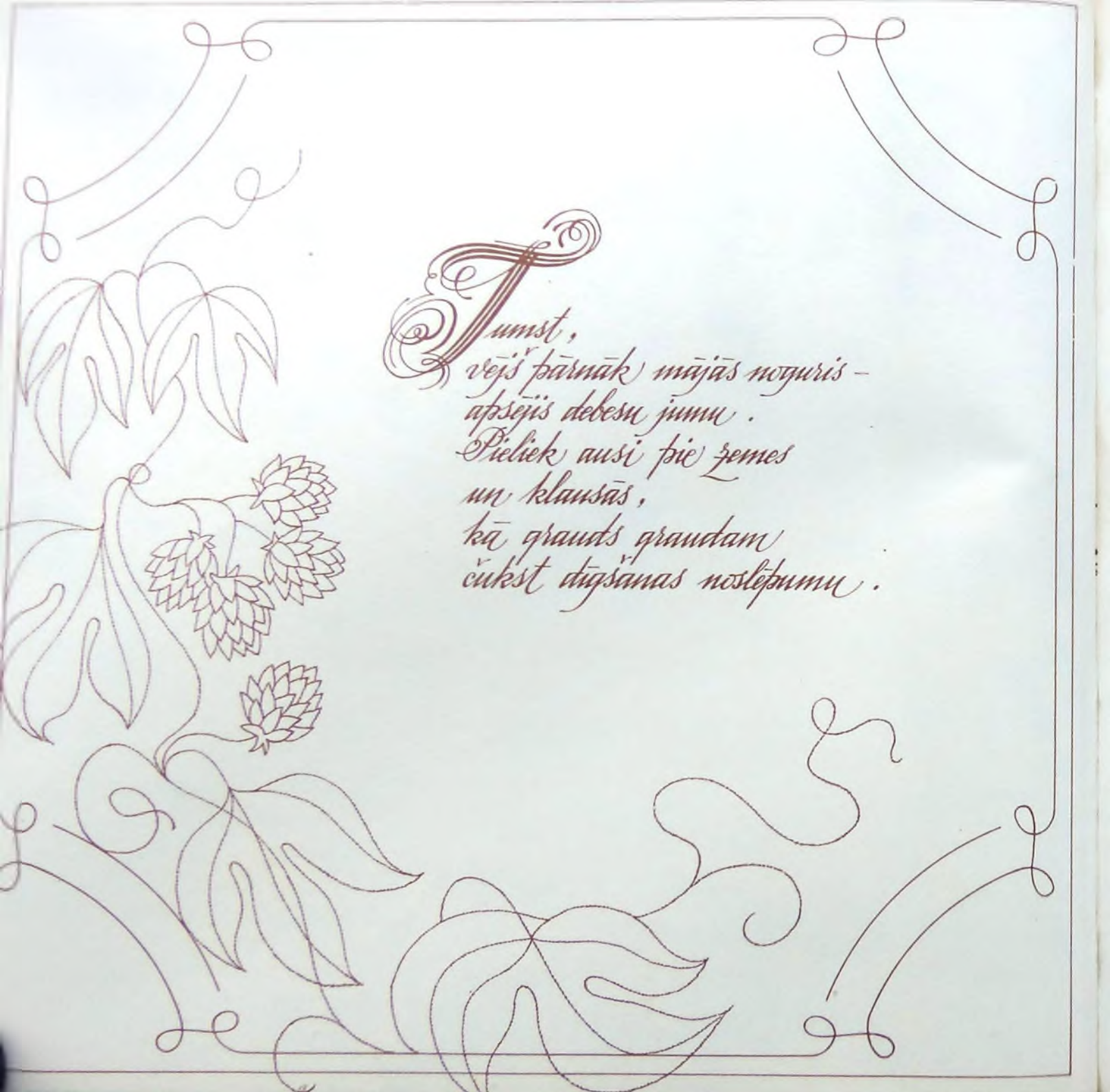

*Tumst,
vejš pārnāk mājās noguris -
apsējis debesu jummu.
Pieliek ausi pie zemes
un klausās,
kā grauds graudam
čūkst dīgšanas noslēpumu.*

Drūz plausim. Drūz malsim. Jau rudzi zied.
Ziedu mākonī pālsī pāri rudziem iet.

Upē debesī zālgi tā kā mūžība stieg.
Gahru pacēlīs, spalgi drūz kumelš zīreks.

Zīrtziens nāsīs jau celas, noskan vīņējais krasts.
Drūvā skanīgums vēlas tik neparasts.

Vejs plūc auglības ziedu. Klusums. Rudzi kūp.
Vārpas jūt turu briedu. Zemei maize rūp.

Tur gājū putns loku met pār drūnu, -
Pār sauru ligzdu atradoties laižas.
Es tevī lūdzu: tagad nenāc tuvu -
Uz manas plaukstas putnam jānolaižas.

Tas nebūs nogurums, bet putna uzticība,
Pret cētrām debesīm pusei pacelsu to saudzīgi.
Kad būs jau pagaisusi spārnu zīda,
Es zemei pateikšos, uz kuras putns audzis.

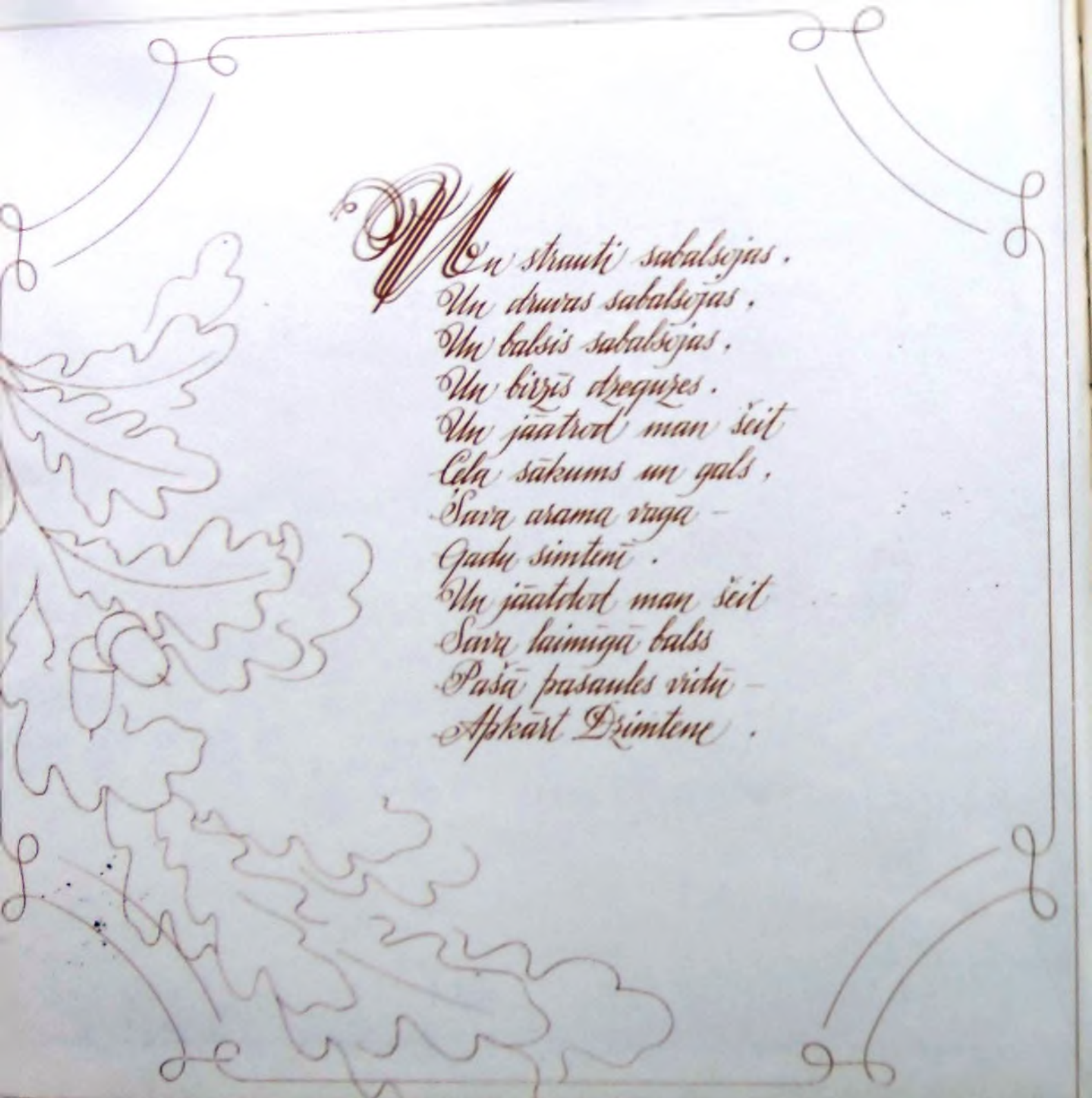

Un strauti sabalsējas,
Un druvas sabalsējas,
Un balšis sabalsējas,
Un bērzi dreguzes.
Un jāatrod man šeit
Cēla sākums un gals,
Sava arāma vāga -
Gadu simtenē.
Un jāatrod man šeit
Sava laimīgā balss
Pašā pasaules vietā -
Apkārt Dzimtene.

Lpp.

- 33; 39. Rīga
43. Rīga
52. Sigulda
53. Turaida
58; 59. Kuldīga
60. V. I. Ļenina Pļaviņu HES
69. Kuldīga
73. Rīga
74; 75. Rīga
77. Rīga
85. Stučka
104. Cēsu pils
107. Āraiši
109. Turaida
113. Bauska
149. Līmbaži
153. Rīga. Brāļu kapi
162. Jelgavas rajona kolhozs
«Nākotne»
181. Dobele
185. Cesvaine
191. Straupe
193. Jelgava
194; 195. Talsi
197. Madona
215. Rīga

Стр.

- 38., 39. Рига
43. Рига
52. Сигулда
53. Турайда
58., 59. Кулдига
60. Плявиньская ГЭС им.
В. И. Ленина
69. Кулдига
73. Рига
74., 75. Рига
77. Рига
85. Стучка
104. Цесисский замок
107. Арайши
109. Турайда
113. Бауска
149. Лимбажи
153. Рига. Братское кладбище
162. Колхоз «Накотне» Елгавского
района
181. Добеле
185. Цесвайне
191. Страупе
193. Елгава
194., 195. Талсы
197. Мадона
215. Рига

Page

- 38; 39. Riga
- 43. Riga
- 52. Sigulda
- 53. Turaida
- 58; 59. Kuldīga
- 60. V. I. Lenin Pļaviņas hydro-
electric power station
- 69. Kuldīga
- 73. Riga
- 74; 75. Riga
- 77. Riga
- 85. Stučka
- 104. Cēsu castle
- 107. Āraiši
- 109. Turaida
- 113. Bauska
- 149. Limbaži
- 153. Riga. Warriors' Cemetery
- 162. Collective farm «Nakotne»
Jelgava district
- 181. Dobele
- 185. Cesvaine
- 191. Straupe
- 193. Jelgava
- 194; 195. Talsi
- 197. Madona
- 215. Riga

Serie

- 38; 39. Riga
- 43. Riga
- 52. Sigulda
- 53. Turaida
- 58; 59. Kuldīga
- 60. Das W.-I.-Lenin-Wasser-
kraftwerk von Pļaviņas
- 69. Kuldīga
- 73. Riga
- 74; 75. Riga
- 77. Riga
- 85. Stučka
- 104. Die Burg von Cesis
- 107. Āraiši
- 109. Turaida
- 113. Bauska
- 149. Limbaži
- 153. Riga. Der Brudertfriedhof
- 162. Der Kolchos «Nakotne» im
Rayon Jelgava
- 181. Dobele
- 185. Cesvaine
- 191. Straupe
- 193. Jelgava
- 194; 195. Talsi
- 197. Madona
- 215. Riga